

Ay Işığında İnziva Sohbetleri

— yasin-ucar · 02 Nisan 2024

gecenin yüzü bana dönükken
ay ışığında dans edenlerin çığlıkları
kulağım mavralar içinde iken
bütün sesler yıkıldı üzerime, düştü geceme gözyaşları.

sokağı kaplayan kestane kokuları
ayazla sarılmış bir duman yüzümde
benim içim sığınmıştır sıcak kapılara
soğuğa alışık ellerim yalnız bedenimle

gülüşlerimiz ağırlaştı artık
bir haziran sabahı güneşinde
saat sekiz buçuk
güzel yüzüne aydınlık vurmuş gölgelerde

saman kağıdında adın yazılı
kaç gündür düşünüyorum ne yazılır?
ne betimler senin varlığının güzelliğini?
hangi şekile benzetilir o gülüşler?

sorular nüksetti zihnime
hatta taşı ruhumun ırmaklarından
ben düşündüm, düşündüm ve üşüttüm bu başımı
senin adına bir şey bile yazamadığımdan.